

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 4Csp/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817203963
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Chmelanová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817203963.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Ľubicou Chmelanovou v spore žalobcu: Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. nad H. č. XX, zastúpeného: JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 564,26 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 564,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 564,26 eur od 29.03.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd žalobu čo do zvyšku **z a m i e t a**.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 07.03.2017 žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie 564,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 03.03.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobca v žalobe uviedol, že so žalovaným dňa 31.05.2012 uzavrel Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8533333336, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi 1.500,- eur, z ktorej bola odpočítaná suma 215,75 eur v zmysle bodu 8.1 zmluvy. Žalobcovi bola teda z predmetnej zmluvy vyplatená suma 1.284,25 eur. Žalobca žalovanému uhradil sumu 1.848,51 eur. Podľa žalobcu predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda plnenie žalovaného vo výške 564,26 eur ako rozdiel medzi sumami 1.848,51 eur a 1.284,25 eur je plnením bez právneho dôvodu, a teda ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré musí žalovaný vydať. Žalovaný má povinnosť vrátiť poskytnuté prostriedky z titulu preplatenia pohľadávky podľa predmetnej zmluvy o úvere odo dňa nasledujúceho po poskytnutí finančných prostriedkov, ktoré prevýšili pohľadávku žalovaného. Nárok si uplatnil v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 4 ods. 2 písm. g) a i) zákona č. 258/2001 Z.z., v zmysle ktorého zmluva o úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať okrem iného: g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom s poukazom na § 4 ods. 3 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý úver pri neobsahovaní náležitostí podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k), l) považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca pre prípad námietky premlčania poukázal na to, že v danom prípade objektívna premlčacia doba je desaťročná, keď konanie žalovaného ako dodávateľa by malo byť posúdené ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu tým, že nedáva svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v žalobe označil a predložil tieto dôkazy: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 31.5.2012, doklady o vkladoch žalobcu v prospech účtu žalovaného.

2. Súd vo veci vydal dňa 16.03.2017 pod č.k. 4Csp/38/2017-33 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením. Žalovaný v odpore vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Prievidza s odôvodnením, že vzťah bezdôvodného obohatenia medzi účastníkmi je osobitným, nie spotrebiteľským vzťahom, a že teda vecne a miestne príslušným súdom je všeobecný súd žalovaného, teda Okresný súd Bratislava I. V odpore ďalej uviedol, že ak žalobca poukazuje na zákon č. 258/2001 Z.z., jeho platnosť a účinnosť skončila dňa 10.06.2010, pričom predmetná zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená v roku 2012, t.j. za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a teda pre použitie ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. v tomto prípade nejestvuje žiadny právny dôvod. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania s poukazom na § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Argumentoval tým, že subjektívna premlčacia doba je viazaná na to, že „poškodený? subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Premlčacia doba sa posudzuje z hľadiska plynutia od momentu zistenia takejto skutočnosti. Tvrdenia žalobcu nie sú schopné objektívnym spôsobom podporiť uplatnený nárok, nakoľko takto všeobecne uvádzaná skutočnosť by mohla určiť začiatok aj koniec premlčacej doby v podstate kedykoľvek. Tvrdenia žalobcu o úmysle žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na jeho úkor žalovaný popiera. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

3. Na odpor žalovaného žalobca reagoval písomným podaním zo dňa 26.5.2017 tak, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje predpísané náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., je úver považovaný za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. Ak teda žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.284,25 eur a žalovaný plnil vo výške 1.848,51 eur, zaplatil o sumu 564,26 eur viac, ako bol povinný, a teda na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu v tejto výške na úkor žalobcu. Žalobca sa nestotožnil s námietkou premlčania vznesenou žalovaným, keď poukázal na to, že poskytnutá čiastka úveru 1.284,25 eur bola uhradená 16. splátkou, ktorá bola na účet žalovaného odoslaná dňa 09.04.2015. Po tomto dátume poskytnuté platby (od 07.05.2015 do 06.11.2015 včítane) tvoria plnenie bez právneho dôvodu. Keďže žaloba v tejto veci bola podaná 03.03.2017, do tohto dátumu neuplynula od doby, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo, ani dvojročná premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 21.11.2017 uviedol, že tvrdenie žalobcu, že splátka č. 16, ktorou bola splatená istina poskytnutého úveru, bola uhradená dňa 09.04.2015, nezodpovedá skutočnosti, pretože splátka č. 16 bola žalobcom splatená dňa 23.10.2013.

5. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, jeho neprítomnosť ospravedlnil jeho splnomocnený zástupca. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný a jeho splnomocnený zástupca, ktorý svoju i žalovaného neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Súd rozhodol, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti strán.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami - Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 31.5.2012, dokladmi predloženými žalobcom o vkladoch žalobcu v prospech účtu žalovaného, prehľadom platieb žalobcu, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 31.5.2012 bola na základe žiadosti žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom Zmluva o revolvingovom úvere č. 8533333336. Žalobca je v zmluve identifikovaný svojím menom a priezviskom, bydliskom, rodným číslom. Podľa predmetnej zmluvy dlžník v bode 5. Žiadosti/Zmluvy (označenom „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur“) žiada žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur pri splatnosti úveru v počte splátok 42, splatnosť - deň v mesiaci: 15, pri mesačnej splátke (vrátane úrokov): 80,37 eur, pri celkovej čiastke, ktorú má dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania úveru: 3.375,54 eur, pri predpokladanej RPMN za úver 70,01%, pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01 %, pri priemernej RPMN za úver 46,52 %, Ďalšími údajmi o požadovanom revolvingovom úvere sú: poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania revolvingu 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 6. predmetnej zmluvy (označenom „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v eur“) je uvedená poskytnutá čiastka úveru 1.500 eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, splatnosť - deň v mesiaci: 15, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania úveru 3.375,54 eur, RPMN za úver 67,18 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01

%, priemerná RPMN za úver 46,52%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania revolvingu 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere je žalobcom podpísaná dňa 30.5.2012 a žalovaným dňa 31.5.2012. Z porovnania údajov v bode 5. a 6. predmetnej zmluvy vyplýva rozdiel v údajoch o predpokladanej RPMN za úver, resp. RPMN za úver (v bode 5. je táto uvedená vo výške 70,01% a v bode 6. je táto uvedená vo výške 67,18%) a o predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v bode 5. je táto uvedená vo výške 63,32% a v bode 6. je táto uvedená vo výške 70,01%).

8. Žalobca listinami - prevodnými príkazmi preukázal, že pod variabilným symbolom 853333336 (totožný s číslom predmetnej zmluvy) poukázal v prospech účtu č. 4014094165/7500, t.j. na účet žalovaného tieto sumy: dňa 20.09.2013 sumu 80,37 eur, dňa 24.11.2015 sumu 80,37 eur, dňa 20.10.2015 sumu 80,37 eur, dňa 24.08.2015 sumu 160,74 eur a ďalej v dňoch 23.07.2015, 24.06.2015, 22.05.2015, 23.04.2015, 23.03.2015, 19.02.2015, 19.01.2015, 17.12.2014, 18.11.2014, 17.10.2014, 18.09.2014, 22.07.2014, 23.06.2014, 22.04.2014, 21.03.2014, 21.02.2014, 23.01.2014, 22.11.2013, 23.10.2013 sumy po 80,37 eur.

9. Z prehľadu platieb poskytnutého žalovaným vyplýva, že žalobca okrem už ním preukázaných platieb príkazmi na úhradu v období od 20.09.2013 do 24.11.2015 uhradil aj splátky po 80,37 eur v dňoch 13.07.2012, 15.08.2012, 13.09.2012, 15.10.2012, 13.11.2012, 13.12.2012, 18.01.2013, 13.02.2013, 22.03.2013, 15.04.2013, 23.05.2013, 13.06.2013, 23.07.2013, 15.08.2013. Je tak pravdivé tvrdenie žalovaného, že splátka č. 16 bola žalobcom splatená dňa 23.10.2013. Z prehľadu platieb tiež vyplýva, že úver bol žalobcovi vyplatený dňa 25.06.2014 ako revolvingový úver vo výške revolvingu 2.040,96 eur, pričom poskytnutá čiastka bola 790,84 eur a vyplatená čiastka 678,76 eur.

10. Žalobcom bolo poukázané na to, že rozdiel medzi poskytnutou sumou revolvingu vo výške 790,84 eur a vyplatenou čiastkou revolvingu vo výške 678,76 eur, je suma 112,08 eur, čo je poplatok za poskytnutie služby revolvingu. Ak teda bola vyplatená čiastka revolvingu vo výške 678,76 eur a k tomu sa pripočíta výška revolvingu 2.040,96 eur, súčtom je suma 2.719,72 eur. Žalobca plnil celkom 41 splátok po 80,37 eur, čo činí 3.295,17 eur. Po odpočítaní sumy 2.719,72 eur od tejto sumy, je rozdielom suma 575,45 eur, teda suma nepatrne vyššia ako žalovaná suma.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písmeno a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi

spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

18. Podľa § 44 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

19. Podľa § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

20. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

21. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

22. Žalobca žalobou v tejto veci žiadal rozhodnúť o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 564,26 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia.

23. Po zhodnotení výsledkov dokazovania sú dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná čo do uplatnenej istiny v celom rozsahu, čo do uplatneného úroku z omeškania (počiatok omeškania) len sčasti.

24. Súd ako predbežnú otázku posudzoval otázku (ne)platnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8533333336 zo dňa 31.5.2012.

25. Právny vzťah žalobcu a žalovaného založený predmetnou Zmluvou o revolvingovom úvere je spotrebiteľským vzťahom a predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase jej uzatvorenia, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenie § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy definuje dodávateľa ako osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Je nesporné, že v prípade žalovaného ide o osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (žalovaný to ani nenamietal). Žalobca bol osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, bol fyzickou osobou a teda spĺňa kategóriu postavenia spotrebiteľa. Súd teda uzavrel, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy upravoval pojem spotrebiteľského úveru a zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle § 2 písm. a) a b) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Vznik zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu predpokladá dva jednostranné právne úkony dvoch rozličných strán, a to navzájom adresované a obsahovo sa zhodujúce. Uzavretie zmluvy prebieha spravidla tak, že po prejave vôle jednej strany, ktorá chce uzavrieť určitú zmluvu, prejaví druhá strana vzájomným úkonom svoj súhlas.

27. Dňa 30.5.2012 žalobca podpísal formulárovú žiadosť o poskytnutí revolvingového úveru, ktorý je návrhom na uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8533333336. Vyplnil bod 5. Zmluvy nazvaný „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur“ s pokynom „(vyplňte)“.

28. Forma právneho úkonu je oproti obsahu, spôsobom vyjadrenia prejavu vôle. Z tohto hľadiska musí mať každý právny úkon nejakú formu.

29. Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy v niektorých prípadoch vyžadujú, aby sa právny úkon urobil len v určitej forme, napr. len písomne (§ 46). V takom prípade ide o zákonnú (obligatórnu) formu právneho úkonu, od ktorej sa účastníci nemôžu odchýliť.

30. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 30.5.2012, resp. 31.5.2012 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

31. Ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (súhlas) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu obsahu, resp. dodatky, výhrady, obmedzenia, či iné zmeny, považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku, za zánik pôvodného návrhu a za splnenia podmienok uvedených v § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka za nový návrh so zmeneným obsahom. Občiansky zákonník teda v súvislosti s rozsahom prijatia návrhu na uzavretie zmluvy vychádza z princípu: akceptácia musí byť zrkadlovým odrazom návrhu.

32. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru č. 8533333336 jednoznačne vyplýva, že dlžník mal vyplniť jednotlivé body, okrem bodu 6.

33. Žalobca predložil žalovanému formulárovú Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, t.j. v súlade s § 43a Občianskeho zákonníka dal návrh na uzavretie zmluvy veriteľovi. S poukazom na ustanovenie § 44 by zmluva bola uzatvorená okamihom prijatia jeho návrhu žalovaným, avšak ak prijatie návrhu obsahuje modifikácie, považuje sa v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalobcom).

34. Žalovaný v bode 6. formulárových predtlačí (ktorý bod nemohol pri podávaní žiadostí vyplniť dlžník) nazvanom „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v eur“ s pokynom „(nevypíňajte)“ uviedol iné údaje oproti návrhu z bodu 5., a to: u (predpokladanej) RPMN za úver 67,18% (u žiadosti 70,01%), u predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01% (u žiadosti 63,32%).

35. Konanie žalovaného (veriteľa) nie je, s poukazom na vyššie uvedené zistenia, možné považovať za prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale za nový návrh. Pre platnosť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8533333336 sa v tomto prípade vyžadoval písomný návrh a písomné prijatie návrhu.

36. V konaní teda nebolo preukázané, že by návrh žalovaného ako veriteľa vyplnený v bode 6. Žiadosti o poskytnutie úveru bol totožný so Žiadosťou žalobcu, resp. že by nový návrh žalobca (ako dlžník) prijal, a to písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu žalobcu žalovaným malo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník ho mal možnosť prijať alebo neprijať. Ak nedošlo k uzatvoreniu predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere v písomnej forme, Občiansky zákonník nedodržanie tejto formy v ustanovení § 40 ods. 1 postihuje absolútnou neplatnosťou. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa.

37. Bez ohľadu na vyššie uvedený právny názor súd považuje za potrebné uviesť i to, že ak by žalovaný prijal písomný návrh žalobcu na uzavretie zmluvy bez modifikácie obsahu, a došlo by ku zhode prejavov vôle (konsenzus), úroky vo výške 70,01 %, resp. 76,21 % ročne sú v rozpore s dobrými mravmi, lebo vysoko prekračujú úrokovú sadzbu poskytovanú bankami za obdobné úvery. V súlade s dobrými mravmi je totiž len také konanie veriteľa, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej a také konanie veriteľa, ktorý sa pri úvere uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa dlžník nachádza, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom, aby boli poskytované neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou je výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Zo zdroja www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> súd zistil, že v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy - dňa 31.5.2012, t.j. v máji 2012 bola priemerná úroková miera u spotrebiteľských úverov pre domácnosti poskytnutých na obdobie od 1 do 5 rokov 12,88 % ročne a v rovnakom období pri

nových obchodoch 11,15 % ročne. Z tohto vyplýva, že v zmluve uvedená úroková sadzba vysoko presahuje priemernú úrokovú mieru pri poskytovaní spotrebiteľských úverov peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy.

38. Súd potom dospel k záveru, že dohodnuté úroky 70,01 % ročne, resp. 76,21 % ročne sú v rozpore s dobrými mravmi. Právny úkon, ktorý sa prieči dobrým mravom, zakladá jeho absolútnu neplatnosť, a teda v prípade predmetnej zmluvy o úvere, je táto zmluva ako právny úkon absolútne neplatná. Na absolútnu neplatnosť súd prihliada z úradnej povinnosti.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené súd neskúmal, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má alebo nemá žalobcom tvrdené obligatórne náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

40. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

41. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

43. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

44. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

45. Za stavu, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, je žalovaný povinný v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. V zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je povinným, teda zodpovednostným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia ten, kto sa bezdôvodne obohatil a oprávneným subjektom, v prospech ktorého sa vydanie takéhoto obohatenia má uskutočniť, ten, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo. V tomto prípade získané bezdôvodné obohatenie malo spočívať v peniazoch. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenie súdu (vyplývajúce z tvrdenia žalobcu i z prehľadu platieb doloženého žalovaným), že žalobca reálne čerpal peňažné prostriedky vo výške revolvingového úveru vo výške 2.040,96 eur a vo výške vyplatenej čiastky úveru 678,76 eur, t.j. spolu vo výške 2.719,72 eur a uhradil 3.295,17 eur (viď prehľad platieb žalobcu predložený žalovaným a doložené doklady žalobcu o vkladoch na účet žalovaného), t.j. viac ako mal, a na vyššie uvedené odôvodnenie tohto záveru (súd považuje predmetnú zmluvu za neplatnú podľa § 39 a § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka), má súd za preukázané, že na úkor žalobcu vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie plnením žalobcu z neplatného právneho úkonu. Ak sa teda žalovaný bezdôvodne obohatil, potom je povinný vydať ho žalobcovi ako osobe, na úkor ktorej toto bezdôvodné obohatenie získal. V konaní bolo preukázané, že žalobcovi boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2.719,72 eur. Žalobca uhradil žalovanému sumu 3.295,17 eur. Rozdielom vyplatených peňažných prostriedkov a vykonaných platieb žalobcom je suma 575,45 eur. Žalobca má teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 575,45 eur, (z ktorej sumy sa v tomto konaní domáha zaplata len sumy 564,26 eur) s poukazom na § 457 Občianskeho zákonníka. Súd viazaný žalobou žalobcu zaviazal žalovaného na zaplataenie žalovanej sumy vo výške 564, 26 eur.

46. Žalovaný v spore vzniesol proti uplatnenému nároku námietku premlčania. Túto námietku premlčania súd posúdil ako nedôvodnú z týchto dôvodov: žalovaný si žalobou uplatňoval nárok pozostávajúci z platieb, ktoré vykonal nad reálne poskytnuté peňažné prostriedky v období od 20.9.2013 do 24.11.2015. Z prehľadu platieb vyplýva, že žalobca uhradil splátky úveru v období od 13.7.2012 do 24.11.2015. Sumu 2.719,72 eur uhradil v poradí 33. splátkou dňa 23.3.2015 (vo výške 2.652,21 eur) a sčasti v poradí 34. splátkou dňa 23.4.2015 vo výške 67,51 eur (ako rozdielu medzi sumami 2.719,72 eur a 2.652,21

eur). Premlčacia doba pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je upravená v § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka tak, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (subjektívna premlčacia doba) a najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (objektívna premlčacia doba). Subjektívna premlčacia doba pri absolútne neplatnom právnom úkone začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bezdôvodné obohatenie bolo získané a kto ho získal. Žalobca sa dozvedel (mohol dozvedieť) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil nie skôr, ako došlo k jeho plneniu nad rámec poskytnutých peňažných prostriedkov, t.j. tu dňa 23.4.2015. S poukazom na podanie žaloby v tejto veci dňa 7.3.2017 subjektívna premlčacia doba v prípade nielen úhrady dňa 23.4.2015, ale aj ďalších (neskorších úhrad) v období od 22.5.2015 do 24.11.2015 neuplynula, preto uplatnené právo žalobcu nie je premlčané. Ak dňom 23.4.2015 došlo k bezdôvodnému obohateniu, od tohto dňa začala plynúť trojročná objektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorá do podania žaloby (dňa 7.3.2017) neuplynula. Objektívna premlčacia doba v prípade ďalších (neskorších) úhrad žalobcom začala plynúť úhradou každej ďalšej splátky, ktorá do podania žaloby rovnako neuplynula.

47. Súd k premlčaniu dodáva, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu o uplatnení desaťročnej objektívnej premlčacej doby všeobecne s poukazom na úmyselné konanie dodávateľov, ktorí svoje zmluvy nedávajú do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu v postupe žalovaného pri uzatváraní zmlúv o úvere nemožno vidieť úmyselné bezdôvodné obohatenie, ktorá okolnosť by mala vplyv na dĺžku objektívnej premlčacej doby a nemožno uvažovať o tom, že by žalovaný úmyselne uzatváral neplatné zmluvy a úmyselne prijímal plnenia bez právneho dôvodu.

48. O povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je v Občianskom zákonníku ustanovený čas splnenia, potom podľa § 563 OZ treba vychádzať z toho, že povinný zo záväzku z bezdôvodného obohatenia je povinný plniť prvý deň po tom, čo ho veriteľ o splnenie požiadal. V tomto prípade žalobca požiadala žalovaného na plnenie podanou žalobou v tejto veci, ktorá bola žalovanému doručená dňa 27.3.2017. Povinnosť žalovaného plniť bola dňa 28.3.2017, preto, (keďže neplnil) je v omeškaní od 29.3.2017. Priznaná výška úroku z omeškania vo výške 5 % ročne je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. K prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu predstavoval úrok o 5 % vyšší ako základná úroková sadzba ECB, t. j. 5 % + 0,00 %, t. j. 5,00 % ročne. Pokiaľ žalobca žiadal priznať úrok z omeškania od skoršieho dňa ako súd rozhodol, súd jeho žalobu čo do zvyšku zamietol.

49. K námietke žalovaného týkajúcej sa miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu súd uvádza, že je pravdou, že v zmysle § 15 ods. 1 CSP všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v ktorého obvode má právnická osoba adresu sídla a že s poukazom na to, že žalovaný nemá sídlo v obvode tunajšieho súdu, tunajší súd nie je všeobecným súdom žalovaného. Ovšem ustanovenie § 19 CSP upravuje osobitnú miestnu príslušnosť ako alternatívnu, t.j. danú popri všeobecnom súde žalovaného. S poukazom na § 19 písm. d) CSP je popri všeobecnom súde žalovaného na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol pri uzatvorení predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere so žalovaným nepochybne spotrebiteľom, v tomto spore si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia súvisiaci s touto spotrebiteľskou zmluvou. V danom prípade tak ide o spotrebiteľský spor a o postavenie žalobcu ako spotrebiteľa. Miestne príslušným súdom je v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia aj tunajší súd, keď žalobca má v obvode tunajšieho súdu trvalý pobyt. Námietka miestnej nepríslušnosti žalovaného je nedôvodná, preto tunajší súd na ňu neprihliadol a spor prejednal a rozhodol v súlade s § 42 CSP.

50. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vo veci bol žalobca úspešný (takmer) v plnom rozsahu, súd preto rozhodol, že má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V súlade

s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.